

Arrest

nr. 196 286 van 7 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEPOVERE
Omwentelingsstraat 7
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Shalwatai in het district Tagab in de provincie Kapisa. U bent Pashtoun van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Op een avond in de winter van 2015 waren u en uw vader de velden aan het irrigeren in Shalwatai. Er was een gevecht aan de gang tussen de taliban en het Afghaanse Nationale Leger (ANA). Opgeschrikt door de schoten, besloten u en uw vader naar huis terug te keren. Onderweg brachten de taliban een gewonde talib naar u en uw vader. Uit angst stemden jullie ertoe in de gewonde man te verzorgden en

onderdak te verlenen tot zijn medestrijders hem zouden komen ophalen. De politie was op dat moment ook bezig met het doorzoeken van de huizen van het dorp naar gewonde of ondergedoken talibanstrijders. Toen de politie jullie huis binnenviel, zagen ze het bloed op de kleren van u en uw vader en vonden ze de gewonde talib. U, uw vader en talibanstrijder werden meegenomen naar het politiekantoor. De ouderen van uw dorp stapten naar de politie met de boodschap dat u en uw vader geen taliban waren, waarna jullie werden vrijgelaten. Een week na jullie vrijlating ontving uw vader een dreigbrief van de taliban via de imam van de moskee. Uw vader gaf hier niet om. De volgende vrijdagochtend werd uw vader meegenomen door de taliban. 's Avonds kwam hij kwaad thuis. De taliban hadden hem gezegd dat ze hem en u zouden doden. Diezelfde avond nog werd er op de deur geklopt. Toen uw vader de deur opende, weerklonk een schot. U ontsnapte via de watertoevoer in huis en ging naar het huis van uw oom aan moederszijde waar u zich een tijdje schuilhield. Uw oom bracht u naar zijn vriend in het Nijrab district, waar u nog een maand verbleef tot uw reis naar Europa geregeld was.

U heeft Afghanistan verlaten in februari 2015 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u op 12 augustus 2015 aankwam en dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een inschrijvingsfiche van een residentiële stage bij Exil, een gezondheidscentrum voor vluchtelingen, voor.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw algemene en geografische kennis over de provincie Kapisa niet overtuigen. Uw verklaringen over uw regio laten bovendien een ingestudeerde indruk na. Zo zijn uw verklaringen over de directe omgeving van het dorp Shalwatai gebrekkig. Gevraagd naar dorpen of plaatsen in de buurt van uw dorp, noemt u Ghaziabad, Lalakhel, Angriyan en Ghunday. U voegt toe dat dit de vier richtingen zijn (CGVS 1, p. 6). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat dit niet de dichtstbij zijnde dorpen zijn zoals voorgesteld op de kaarten en satellietbeelden waarover het CGVS beschikt. Later in het gehoor wordt u gevraagd wat u weet over Akakhail (CGVS 1, p. 9). U antwoordt dat u er niets over kan zeggen (CGVS 1, p. 9). Gevraagd of u reeds gehoord heeft over Akakhail, geeft u initieel aan van niet. U verandert uw verklaringen echter direct en zegt dat u er wel reeds van gehoord heeft (CGVS 1, p. 9). Aangespoord erover te vertellen, vraagt of het over het dorp Akakhail gaat en geeft u vervolgens aan het toch niet te kennen (CGVS 1, p. 9). Gewezen op het feit dat het een dorp betreft dat vlak naast het dorp Shalwatai ligt, vraagt u over welk dorp het gaat (CGVS 1, p. 9). Gewezen dat er nog steeds naar het dorp Akakhail gevraagd wordt, zegt u dat u Akakhail niet kent. U zegt dat er veel dorpen zijn daar en dat u opgroeide in uw eigen dorp en dat u onmogelijk alle 60 dorpen in uw regio kan opnoemen. Er wordt u echter niet naar al die dorpen gevraagd, maar slechts naar het dorp

Akak hail dat op slechts één kilometer van uw eigen dorp Shalwatai verwijderd ligt. Dat u dit dorp niet kent, plaatst de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Shalwatai op de helling. Dat u, wanneer u gevraagd wordt naar de dichtst gelegen dorpen bij uw eigen dorp, nog de dorpen Babakhel en Nowruzkhel opnoemt, kan de twijfel over uw voorgehouden herkomst niet meer wegnemen (CGVS 1, p. 12).

Gevraagd waar dorpelingen uit Shalwatai medische hulp kunnen krijgen, vermeldt u correct dat er een kliniek is in het dorp Paendakhel (CGVS 1, p. 8). U vertelt dat uw moeder en uw broer er heen gingen als ze ziek waren. Gevraagd hoe men naar Paendakhel kan gaan, geeft u aan dat het te voet kan (CGVS 1, p. 8). Gevraagd om de route van het dorp Shalwatai naar de kliniek uit te leggen, stelt u dat er winkels, tuinen en huizen onderweg zijn (CGVS 1, p. 8). Gevraagd hoe lang men wandelt vanaf uw dorp tot men de kliniek bereikt, stelt u dat dit slechts 15 tot 20 minuten wandelen is (CGVS 1, p. 8). Later in het gehoor wordt u opnieuw gevraagd of u zeker bent dat de kliniek in Paendakhel op een wandelafstand van 15 minuten verwijderd ligt van uw dorp, antwoordt u dat het 15 of 18 minuten wandelen is. Nochtans blijkt op de kaarten waarover het CGVS beschikt dat Paendakhel in vogelvlucht op ongeveer vijf kilometer van Shalwatai ligt. Het is niet aannemelijk dat men een dergelijke afstand in 15 tot 20 minuten te voet kan afleggen. Hiermee geconfronteerd stelt u dat het geen probleem is en dat de kliniek slechts 15 minuten van uw huis vandaan is (CGVS 1, p. 12).

Gevraagd naar welke dorpen en plaatsen in de richting van de zonsopkomst vanaf uw eigen dorp Shalwatai liggen, antwoordt u dat Ghaziabad daar ligt (CGVS 2, p. 7). Opmerkelijk, gezien geen van de kaarten van uw regio een dorp met die naam vermelden ten oosten van uw dorp. Gevraagd wat er verder in de richting van de zonsopkomst is, vermeldt u dorpen en huizen, een berg, een school en een Franse basis (CGVS 2, p. 7). Gevraagd welke andere dorpen in de richting van de zonsopkomst liggen, antwoordt u dat deze dorpen Ghaziabad genoemd worden (CGVS 2, p. 7). De kaarten waarover het CGVS beschikt, geven echter aan dat de dorpen Pak Chena/Pake china en Daram Daram ten oosten van uw dorp liggen, Ghaziabad vermelden ze niet. Expliciet gevraagd naar wat u weet over Pak Chena/Pake China, herhaalt u slechts 'Chena' (CGVS 2, p. 7). Aangespoord te vertellen wat 'Chena' dan is, vertelt u dat er een waterbron moet zijn maar dat u de vraag niet goed begrepen heeft (CGVS 2, p. 7). Gevraagd waar 'Chena' is, antwoordt u dat u er geen info over heeft (CGVS 2, p. 7). Daarop wordt nogmaals gevraagd naar Pak Chena/Pake China, vertelt u dat er één bron is achter de bergen in het oosten, maar dat u Pak Chena niet kent. Gevraagd of u gehoord heeft over Daram Daram, stelt u dat u het niet kent (CGVS 2, p. 7). Het is opmerkelijk dat u beide plaatsnamen niet lijkt te kennen, hoewel verschillende kaarten deze dorpen vermelden.

U vermeldt verder het district Kohestan, maar stelt u verkeerdelijk dat het grenst aan het district Tagab (CGVS 2, p. 4). In werkelijkheid liggen de twee Kohestan districten, Hisa-e-Duwum-e-Kohestan en Hisa-e-Awal-e-Kohestan, in het noordwesten van de provincie Kapisa en zijn ze gescheiden van het district Tagab door de districten Nijrab en Mahmud-e-Raqi. Later in het gehoor vermeldt u Nijrab en wordt u gevraagd wat het is. U antwoordt correct dat het een district is naast Tagab. U verheldert dat het grenst aan Tagab (CGVS 2, p. 10). Gevraagd welke andere districten nog grenzen aan Tagab, herhaalt u dat Kohestan en Nijrab aan Tagab grenzen. U voegt toe dat u de rest niet weet (CGVS 2, p. 10). Gevraagd welke andere districten van de provincie Kapisa u kent, stelt u dat de provincie Kapisa zes districten heeft en noemt u ze vervolgens alle zes op (CGVS 2, p. 10). Het is merkwaardig dat u in staat bent zes districten van de provincie Kapisa in één adem op te noemen, maar niet in staat bent de districten van Kapisa te noemen die grenzen aan uw eigen district Tagab (CGVS 2, p. 10). Gevraagd of er onder de zes districten die u noemde, nog districten zijn die grenzen aan Tagab, antwoordt u ontwijkend dat Tagab ook grenst aan Nughalu in Kabul (CGVS 2, p. 10). Dat u niet klaarblijkelijk niet weet dat het district Alasay aan het district Tagab grenst mag verbazen en doet sterke twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat het opvallend is dat u kan vertellen dat de rivier die van noord naar zuid door het district Tagab stroomt, naar de Nughalu dam en naar het district Surobi in de provincie Kabul stroomt, maar dat u niet in staat bent aan te geven vanuit welke districten in de provincie Kapisa deze rivier komt (CGVS 2, p. 4). U vertelt dat uw vader u zei dat de rivier van het district Kohestan komt (CGVS 2, p. 4). Deze twee rivieren stromen vanuit twee aangrenzende districten van Tagab, respectievelijk Nijrab en Alasay. Het is opmerkelijk dat u weet hoe deze rivier in de aangrenzende provincie Kabul stroomt, maar niet weet welke weg deze rivier aflegt in uw provincie Kapisa. In werkelijkheid stromen er twee rivieren samen in de buurt van het dorp Sinzai in het district Tagab. Dat u, wanneer u gevraagd wordt door welke andere districten van Kapisa de rivier stroomt, niet aangeeft dat twee stromen vanuit deze twee districten samenkomen tot deze rivier in uw regio, is opmerkelijk en doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst.

Ook wanneer u gevraagd wordt te vertellen over de wegen in het district Tagab, kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U antwoordt dat uw dorp ongeveer het negende dorp is van het district centrum (CGVS 2, p. 6). Echter, wanneer u gevraagd wordt door welke districten en provincies de hoofdweg gaat, zegt u

dat de weg van uw dorp naar het districtscentrum en Tamir bazaar gaat (CGVS 2, p. 6). Gevraagd naar welke plaatsen de weg verder leidt, zegt u dat het misschien naar Kabul gaat maar dat u er niet bent geweest (CGVS 2, p. 6). Gewezen op het feit dat uw dorp zich naast deze hoofdweg bevindt en dat er bijgevolg verwacht kan worden dat u een notie heeft naar welke districten, provincies of steden deze hoofdweg leidt, antwoordt u dat de weg van Ghaziabad naar Tamir bazaar loopt en passeert langs uw dorp (CGVS, p. 6). Vervolgens gesteld dat één kant van de weg tot Tamir bazaar loopt en gevraagd waar de andere kant van de weg heen gaat, stelt u dat u het niet weet omdat u er nooit geweest bent (CGVS 2, p. 7). gevraagd of u nooit heeft opgevangen waar die weg heen gaat, stelt u van niet (CGVS 2, p. 7). Het is echter niet aannemelijk dat de inwoners van een valledorp naast een hoofdweg niet weten naar welke plaatsen en districten deze weg voert. Dat u niet in staat bent deze vraag te beantwoorden ondergraaft uw voorgehouden herkomst uit het district Tagab.

Uw kennis van prominenten in de regio is tevens selectief en geeft de indruk ingestudeerd te zijn. Op de vraag wie de gouverneur van Kapisa is, antwoordt u correct dat Said Khalid Hashimi de gouverneur is (CGVS 2, p. 12). Wanneer u echter gevraagd wordt wat u weet over Mehrabuddin Safi, antwoordt u slechts dat u zijn naam hoorde maar dat u niet weet wat hij deed (CGVS 2, p. 12). Dit is zeer opmerkelijk, gezien Mehrabuddin Safi de provinciegouverneur van Kapisa was in de periode tussen mei 2011 en juni 2015. Dat u er niet toe komt aan te geven dat Mehrabuddin Safi gouverneur was van uw provincie mag verbazen, zeker gezien hij vier jaar lang deze functie heeft uitgeoefend. Het is dan ook opvallend dat u er wel in slaagt Said Khalid Hashimi als gouverneur te noemen, gezien hij deze functie slechts opnam in 2015 na uw vertrek uit de regio.

Uiterst opmerkelijk zijn ook de verklaringen over het landschap in de omgeving van uw dorp. Gevraagd om over het landschap te praten tijdens het eerste gehoor, antwoordt u dat er aan de kant van het dorp Ghaziabad bergen zijn, dat uw eigen dorp in een plat gebied ligt en dat er verder niets is (CGVS 1, p. 7). Aangespoord meer te vertellen, stelt u slechts dat u niets meer kan zeggen (CGVS 1, p. 7). Later in het eerste gehoor wordt u de kans geboden uw regio te tekenen. Gevraagd waar de bergen zich bevinden, geeft u opnieuw aan dat deze zich bij Ghaziabad bevinden (CGVS 1, p. 9). Gevraagd of er slechts bergen zijn op één zijde van uw dorp, zegt u van wel. Gevraagd of er bergen liggen achter Lalakhel, het dorp dat u ten westen van uw eigen dorp aan de andere zijde van de rivier situeert, stelt u dat er zich daar slechts dorpen bevinden (CGVS 1, p. 9). Op de kaarten en satellietbeelden blijkt evenwel duidelijk dat uw dorp Shalwatai zich in een vallei bevindt, die zowel in het oosten als het westen begrenst is door bergen. In de vallei stroomt een rivier en twee wegen, op de twee zijden van de rivier. De dorpen in de vallei liggen op een rij langs deze rivier en de twee wegen geschikt. Een dergelijke vallei valt geenszins op te maken uit uw verklaringen. U werd in het tweede gehoor expliciet geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen geenszins stroken met het valleilandschap waarin het dorp Shalwatai zicht bevindt (CGVS 2, p. 14). Hiermee geconfronteerd stelt u dat Shalwatai zelf op een stuk plat land ligt en dat er in het noorden wel bergen zijn (CGVS 2, p. 14). U wordt vervolgens nogmaals verteld hoe belangrijk het is eerlijk te zijn over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België en gewezen op het feit dat er sterke twijfels bestaan over uw voorgehouden herkomst uit Shalwatai (CGVS 2, p. 15). Op vraag van uw voogd wordt u vervolgens nogmaals de kans geboden uw regio te tekenen. U tekent bergen achter het dorp Ghaziabad, ten oosten van het dorp Shalwatai (CGVS 2, p. 15 en tekening). Gevraagd of er nog elders bergen zijn, zegt u dat er in de richting van Shagay en Omarkhail en in de richting van het district nog bergen zijn. Opmerkelijk, gezien het dorp Omarkhail ten zuiden en het district ten noorden van uw dorp liggen, en het overgrote deel van de bergen zicht ten oosten en ten westen van uw dorp bevinden. Gevraagd meer te vertellen over de andere zijde van de rivier, verwijst u opnieuw naar velden, tuinen en huizen (CGVS 2, p. 15). Vervolgens wordt u aan de hand van de tekening gevraagd wat er zich verder aan de westzijde van de rivier bevindt, verder dan de door u aangegeven dorpen Jogyan en Lalakhel (CGVS 2, p. 15 en tekening). U vertelt dat u er de groene vallei is met de dorpen Lalakhel en Joygan, de huizen, tuinen en velden (CGVS 2, p. 15). Geconfronteerd met het feit dat er zich aan die kant van de rivier een grote weg bevindt alsook de bergen die de vallei omsluiten en dat het wel zeer opmerkelijk is dat u dat niet vermeldt ondanks het feit dat u veelvuldig gevraagd werd te bespreken wat er zich aan die zijde van de rivier bevond, zegt u slechts dat u akkoord gaat en dat er inderdaad bergen zijn. U zegt dat de berg van Ghaziabad dichtbij ligt (CGVS 2, p. 15). Nogmaals uitgelegd dat uw verklaringen merkwaardig zijn omdat u het nalaat de grote weg en de bergen op de ander zijde van de rivier te vermelden, zegt u dat die bergen veraf liggen. Nochtans werd u heel duidelijk gevraagd te beschrijven wat men ziet als men naar de andere zijde van de rivier kijkt. Hierop herhaalt u dat de bergen heel ver zijn, en dat enkel de berg van Ghaziabad dichtbij is (CGVS 2, p. 15). Op de satellietbeelden waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de bergen op beide zijden van de rivier ongeveer even ver van de rivier verwijderd zijn. U de kans geboden uit te leggen wat u precies bedoeld als u stelt dat de bergen heel ver zijn, verklaart u dat er nog dorpen zijn achter de dorpen Lalakhel en Joygan en dat de bergen dan pas beginnen (CGVS 2, p. 15). Uw verklaringen kunnen bijgevolg geenszins overtuigen en ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Tagab in de provincie Kapisa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uit de inschrijvingsfiche van een residentiële stage bij het gezondheidscentrum Exil, kan immers niet worden afgeleid dat u in het bijzonder aan geheugenproblemen zou lijden, laat staan dat u niet bij machte zou zijn om een coherent verhaal uiteen te zetten. Dit blijkt overigens géénszins uit de gegevens vervat in het administratief dossier.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 20). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u tot uw vertrek in de provincie Kandahar verbleef (CGVS, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken

dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat zij eerder “*niet de volledige waarheid*” heeft verteld en dat zij “*hierbij dus een uiteenzetting zal geven van zijn ware identiteitsgegevens*”.

Verzoekende partij verklaart dat haar echte naam A. D. is en dat zij geboren en opgegroeid is te Nopala, gelegen in het district Qarabagh, in de provincie Kabul. Zij is Pashtoun en hangt het soennitisch geloof aan. Voorts is zij naar school gegaan tot de achtste klas. Haar beide ouders, S. D. en M. D., zijn nog in leven en verblijven nog steeds te Nopala. Ook haar jongere broer A. en haar zus N. verblijven nog bij haar ouders in Nopala. Haar oudere broer, N. D., was werkzaam als tolk en stond de Britse troepen bij in Afghanistan. Dit werk van haar broer leidde echter tot problemen met de taliban, omwille waarvan verzoekende partij en haar broer in februari 2015 genoodzaakt waren Afghanistan te verlaten. Verzoekende partij is haar broer echter kwijtgeraakt tijdens hun reis, waarna zij alleen verder reisde. Later vernam verzoekende partij dat haar broer was doorgereisd naar Engeland en daar een asielaanvraag indiende. In mei 2016 pleegde haar broer echter zelfmoord omdat hij Engeland diende te verlaten omwille van vingerafdrukken in Italië. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een internetartikel dat betrekking zou hebben op haar broer en diens overlijden (bijlage 3).

Als verschoningsgrond voor haar aanvankelijk bedrieglijke verklaringen voert verzoekende partij aan dat zij zich heeft laten misleiden door mensen rondom haar, die haar vertelden dat zij geen bescherming zou krijgen indien zij verklaarde dat zij geboren en opgegroeid is in Nopala, district Qarabagh, provincie Kabul. Dat zij hiernaar geluisterd heeft valt te verklaren door haar jonge leeftijd en het feit dat zij tijdens haar reis haar broer was kwijtgeraakt.

2.2.2.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij totaal ondergraven wordt door de vaststelling dat zij, zo blijkt uit haar huidige verklaringen in haar verzoekschrift, blijkbaar een geheel verzonnen asielrelaas heeft opgehangen en bovendien ook een valse identiteit en regio van herkomst uit Afghanistan heeft opgegeven. Verzoekende partij bevestigt

hiermee dan ook de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij bewust bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over haar regio van herkomst in Afghanistan. De door verzoekende partij aangevoerde verschoningsgrond dat zij geluisterd heeft naar advies van andere jongeren die zeiden te liegen over haar regio van herkomst, waarbij zij tevens verwijst naar haar jonge leeftijd en haar kwetsbare situatie, kan geenszins verklaren dat verzoekende partij zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal bleef bij haar bedrieglijke verklaringen. Immers mag van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Daarenboven werd verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk op het volgende gewezen: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen. U moet alle stukken die u in uw bezit hebt voorleggen. U mag geen documenten achterhouden. U moet zo mogelijk de originele documenten voorleggen. U moet al het mogelijke doen om stukken te bekomen”* (administratief dossier, stuk 27, vragenlijst CGVS, voorafgaand advies). Dat de door verzoekende partij aangevoerde verschoningsgrond allesbehalve overtuigend overkomt, geldt des te meer nu verzoekende partij er tijdens haar tweede gehoor op het Commissariaat-generaal op gewezen werd dat er ernstige twijfels waren aangaande de door haar beweerde regio van herkomst (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 06/01/2017, p. 14-15). Verzoekende partij werd tevens gewezen op het belang om eerlijk te zijn over waar zij verbleef voordat zij naar België kwam (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 06/01/2017, p. 14). Dat verzoekende partij in dergelijke context nog steeds bleef vasthouden aan haar bedrieglijke verklaringen, doet ernstig afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid. Dat verzoekende partij pas na geconfronteerd te worden met een weigeringsbeslissing beslist haar *“ware”* identiteitsgegevens en asielmotieven kenbaar te maken, ondergraaft bovendien reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van deze thans voorgehouden identiteit, regio van herkomst en asielmotieven. Wat betreft de nieuw voorgehouden identiteit en regio van herkomst, brengt verzoekende partij daarenboven geen enkel document aan dat van aard is aan te tonen dat zij inderdaad is wie zij thans beweert te zijn. Dit terwijl verzoekende partij in haar verzoekschrift nochtans aangeeft dat zij *“volop bezig (is) met het verzamelen van de nodige documenten om zijn nieuwe verklaringen te staven”* en zal pogen *“documenten betreffende het werk van zijn vader en broer, documenten van de school en foto's van het gezin”* voor te leggen. Verzoekende partij blijft hierin echter in gebreke. De vaststelling dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs aangaande de thans door haar voorgehouden identiteit en regio van herkomst aanlevert, terwijl zij zelf gewag maakt van het bestaan van documenten en foto's dienaangaande, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande. In verband met het thans opgeworpen asielmotief, met name dat zij Afghanistan ontvlucht zou zijn samen met haar broer omwille van problemen met de Taliban ten gevolge van het werk van haar broer als tolk, brengt verzoekende partij enkel een internetartikel aan in verband met ene N. D. (bijlage 3 van het verzoekschrift). Dit krantenartikel is evenwel niet van aard de door haar voorgehouden persoonlijke problemen in Afghanistan aan te tonen nu verzoekende partij op geen enkele manier haar band met de in het internetartikel vermelde persoon aantoonst. De Raad benadrukt opnieuw dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs bijbrengt van de thans door haar beweerde identiteit en evenmin enig stuk bijbrengt dat haar band met de in het internetartikel vermelde N. D. aantoonst. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar verzoekschrift nauwelijks uitleg geeft over het thans door haar voorgehouden asielmotief. Over het werk van haar broer, hetgeen de oorzaak zou zijn van de problemen met de Taliban, stelt zij slechts dat hierover niet met haar werd gesproken, en verder zet zij nergens in haar verzoekschrift uiteen welke concrete problemen zij en/of haar broer dan gekend zou(den) hebben met de Taliban. Zij stelt slechts vaagweg dat zij *“(o)p een bepaald moment (... het slechtoffer (werden) van doodsb bedreigingen door de taliban omwille van het werk van de broer van verzoeker”*. Dergelijke vage verklaringen kunnen geenszins overtuigen. Dat dit nieuw aangevoerd asielmotief en de door haar voorgehouden band met de in het krantenartikel vermelde persoon (broer) geenszins geloofwaardig zijn blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal slechts melding maakte van een jongere broer en zus (administratief dossier, stuk 27, verklaring DVZ, punt 17; administratief dossier, stuk 9,

gehoorverslag CGVS d.d. 11/10/2016, p. 3) en nergens aangaf ook een oudere broer te hebben. De Raad ziet niet in waarom verzoekende partij ook over haar gezinssamenstelling bedrieglijke verklaringen zou afleggen, nu, zo geeft verzoekende partij zelf aan in haar verzoekschrift, de jongeren haar enkel geadviseerd zouden hebben te liegen over haar verblijfplaats. Dat verzoekende partij nu plots komt aandraven met een oudere broer waarvan zij nooit eerder gewag maakte, is dan ook allesbehalve ernstig. In datzelfde licht ziet de Raad evenmin in waarom verzoekende partij eerder beweerde dat haar vader overleden was, terwijl zij nu plots aangeeft dat deze wel degelijk nog in leven is. Verzoekende partij maakt dan ook op geen enkele wijze aannemelijk dat zij de broer is van de in het internetartikel vermelde N. D..

2.2.3. De Raad concludeert dat verzoekende partij ook de door haar thans voorgehouden nieuwe identiteit, regio van herkomst en asielmotieven op geen enkele manier aannemelijk maakt. Uit wat voorafgaat, dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekende partij het de Belgische asielinstanties niet toelaat haar reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van haar noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. De door haar bijgebrachte informatie aangaande de veiligheidssituatie in het district Qarabagh van de provincie Kabul is dan ook niet dienstig (bijlage 4 van het verzoekschrift), nu verzoekende partij op geen enkele wijze aantoont dat zij van daar afkomstig is.

2.2.4. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Verzoekende partij toont evenmin haar thans voorgehouden identiteit, regio van herkomst en asielmotieven aan. Dienvolgens kan in hoofdte van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT